

Verwijzing

Dit is een afschrift van de stenografisch gerapporteerde toespraak van Bruno Gröning, gehouden op de Traberhof bij Rosenheim op 1. September 1949, 's middags. De schrijfwijze werd aangepast conform de regels van de actuele spelling.

Opnames van Bruno Grönings voordrachten, origineel gesproken, zijn verkrijgbaar op CD, en kunnen via het bijgaande internet adres besteld worden:
www.bruno-groening-stiftung.org

Toespraak van Bruno Gröning, Rosenheim, 1. September 1949, 's middags.

“Ik ben zo vrij, u de hoofdcommissaris ..van de grenspolitie.. voor te stellen.”

Beste genezing zoekenden!

Ik ben zo vrij, u de hoofdcommissaris ..van de grenspolitie.. voor te stellen.” Hij zal enkele woorden tot jullie spreken.

Hoofdcommissaris.....:

Al ongeveer een uur ben ik bij de heer Gröning en ik had het genoeg, hem te spreken. Vanuit mijn functie ben ik hierheen gekomen; niet om reden dat ik ziek ben, maar puur uit interesse, vanwege de grote massale verzamelingen van mensen, die hier plaats vinden. Bij deze gelegenheid heb ik kunnen vaststellen, dat de heer Gröning brieven bezit van personen die genezen zijn, die daadwerkelijk hulpbehoevend waren. Ik had tevens het genoeg, zelf te praten met zieken, die mij hebben bevestigd, dat zij door de heer Gröning geheel of ten dele zijn genezen.

Bruno Gröning:

Beste genezing zoekenden!

Steeds weer ga ik gebukt onder het grote leed, als ik jullie hier voorbij zie lopen. Jullie zoeken allemaal al jaren om, jullie gezondheid weer terug te krijgen. Maar jammer genoeg is het vandaag nog niet zo ver, zoals ik gisteravond en steeds weer heb gezegd, dat ik in het bezit ben van een document van de overheid; dit wil zeggen, dat men mij totale vrijheid geeft, jullie allemaal zonder problemen te kunnen genezen. Ik ben heel goed op weg, want de regering van Oberbayern doet er alles aan, om mijn weg, jullie te helpen vrij te maken.

(Groot applaus)

Hoe ver de situatie is, kan ik u op dit moment nog niet zeggen. Vandaag zou ik al om 10.00uur in de voormiddag in München moeten zijn. Maar ik ben nog hier. Ik kan er niet zomaar aan voorbij gaan, en jullie hier zonder meer laten staan, zonder iets te zeggen, en daarom voel ik mij verplicht, jullie dit mee te delen:

ik moet nu in allerijl naar München, om daar meer te weten te komen, zodat ik jullie daarna meer kan zeggen. Het ligt immers in mijn bedoeling, een genezing niet meer uit te voeren in deze toestand, maar meer geregeld, en het zal jullie dan ook niet zijn ontgaan, dat ik hier in Beieren van plan ben om gezondheidscentra op te richten, zodat dit allemaal geordend kan worden, niet zoals hier. Ik zou de een of de ander graag nauwkeurig willen volgen, om het verloop van de genezing te kunnen volgen en of er gevaar bestaat of niet. Hiervoor hebben zich reeds vele artsen ter beschikking gesteld, door op eigen initiatief voor - en na onderzoeken te doen, maar in opdracht van mij. Mijn principe is: het volk moet beseffen dat wij mensen onderling de plicht hebben, om elkaar te helpen!

(Applaus)

De enige arts, de arts van ieder mens is en blijft onze God!

(Applaus)

En wie het vertrouwen in mij en het geloof in God heeft, voor hem is de hulp niet ver weg, die zal geholpen worden. En ik doe alles, om dit juist tot stand te brengen. Maar ik sta hier, zoals voorheen, hier en overal, altijd nog alleen voor, en ondanks dat faal ik niet. Ik heb mij gewijd aan alle mensen, alle mensen hulp en genezing te geven.

(Applaus)

En dit gebeurt via mijn hand in de naam van God!

Ik geloof niet, dat jullie boos op mij zullen zijn, dat ik binnen een paar minuten naar München rijd. Ik wil jullie hier niet vasthouden, maar wanneer jullie hier blijven, kan ik jullie misschien vanavond nog een beter bericht geven. Ik offer mijn leven voor jullie, en daarom moeten jullie mij de tijd geven, om dit te kunnen doen, zodat de weg eindelijk vrij wordt; zonder moeilijkheden, zonder belemmering, zodat jullie eindelijk dat krijgen, waarnaar jullie al lang hebben uitgekeken: de gezondheid!

Vannacht heb ik hier op de bank gezeten. Er waren heel veel mensen. Zij hebben over van alles en nog wat gepraat. Ik ben getuige. Als jullie denken dat ik geslapen heb, dan kan ik zeggen, nee! Ook heb ik hier lang op de grond gelegen, niet om nieuwsgierig te zijn, maar om getuige te zijn, hoe het zieke volk over de kleine Gröning spreekt.

Want deze gelegenheid krijg ik niet altijd, dat ik het rechtstreeks uit jullie mond te horen krijg, zonder dat jullie weten dat ik er bij ben.

Ik zeg jullie tevens, dat ik de laatste zet hier in Oberbayern geprobeerd heb. En ik heb gezegd, als dit weer niet lukt, zo erg ik het voor mijn arme Duitsers vind, - ik moet werken; ik moet mensen helpen; daar kan ik niet om heen- dan zou ik gedwongen worden, naar het buitenland te gaan. Ik geloof echter niet, dat de regering van Beieren het nog kan tegen houden. We hopen op het beste!

Bron:
Archief Bruno Gröning Stichting.